

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ژان - میشل هورو (Jean-Michel Hureau)

فرستنده: فرح نوتاش

۱۹ دسمبر ۲۰۱۹

بولیوی: دیکتاتوری مستقر می‌شود

بنابر قانون اساسی، این خانم سناتور «آدریانا سالواتیرا» بود که پس از استعفای اوو مورالس و «آلوارو گارسیا»، معاون رئیس‌جمهوری، می‌باید رئیس‌جمهوری می‌شد ولی هر دو تحت فشار و تهدید به مرگ توسط پولیس که مانع ورود آنان به مجلس شد، نتوانستند به مقام‌های خود دست یابند و مجلس در آن لحظات حساس، بدون آن که استعفای رئیس‌جمهوری و معاونش را با دوسوم آرا تأیید کند، «جینین آنی‌یز» را برگزید. ۲۶ سناتور «جنبش سوسیالیستی» نتوانستند وارد مجلس شوند و فقط ۱۰ سناتور کودتاگر موفق شدند مداخله کنند.

تنها سه روز پس از مطالبه کردن استعفای اوو مورالس، رئیس‌جمهوری قانونی بولیوی، جنرال ویلیام کالیمین پس از دریافت یک میلیون دالر از سوی وابسته‌ی بازرگانی سفیر ایالات متحده در لاپاز، به‌خاطر خدمات وفادارانه به ارباب خویش، در ایالات متحده مستقر شد.

مشابه همان مبلغ به سایر فرماندهان نظامی نیز پرداخت شد. در حالی که به رؤسای پولیس (بیچاره‌ها!) «تنها» ۵۰۰ هزار دالر اعطاء شد که آنها نیز به ایالات متحده رفتند. این «بروس ویلیامز» بود که مأمور شده بود با آنها تماس بگیرد و عملیاتی را رهبری نماید که بین شورش پولیس و دخالت نکردن ارتش، به کودتا انجامید.

خانم سناتور «جینین آنی‌یز» که خود را رئیس‌جمهوری خواند با شتاب افراد دیگری را در جایگزینی فراریان به مقام‌های فرماندهی گمارد و با این عمل مانع تحقیقات فوری مقام‌های داخلی و بین‌المللی شد و برحسب اتفاق، اکثر آنان از ایالات سانتا کروز، بنی و اورینته می‌آیند که به‌طور سنتی، مرجع‌ترین کانون‌های کشور هستند و در این ایالات بود که کودتاهای زیادی که شمارشان از سال‌های استقلال کشور بیشتر بود، رخ داد. این افراد به قرار زیر اند:

- پابلو آرتورو گوئرا کماچو، فرمانده کل قوای مسلح
 - ایوان پاتریسیو اینچائوستی ریوخا، فرمانده نیروی زمینی
 - سیرو اورلاندو آلوارس، فرمانده نیروی هوایی
 - مؤسس اورلاندو مخیا هرديتا، فرمانده نیروی بحری
- آنها مسؤول سرکوب کنونی و آینده هستند.

بنابر قانون اساسی، این خانم سناتور «آدریانا سالواتیرا» بود که پس از استعفای اوو مورالس و «آلوارو گارسیا»، معاون رئیس‌جمهوری، می‌باید رئیس‌جمهوری می‌شد ولی هر دو تحت فشار و تهدید به مرگ توسط پولیس که مانع ورود آنان به مجلس شد، نتوانستند به مقام‌های خود دست یابند و مجلس در آن لحظات حساس، بدون آن که استعفای رئیس‌جمهوری و معاونش را با دوسوم آراء تأیید کند، «جینین آئی‌یز» را برگزید. ۲۶ سناتور «جنبش سوسیالیستی» نتوانستند وارد مجلس شوند و فقط ۱۰ سناتور کودتاگر موفق شدند مداخله کنند.

از سوی دیگر، روزنامه‌نگاران داخلی و خارجی که طرفدار رژیم جدید نبودند به‌عنوان آشوب‌گر محسوب و بلافاصله دستگیر شدند. در عرض دو روز، روزنامه‌های مخالف، مجبور شدند سرمقاله‌های خود را برحسب رهنمودها تغییر دهند و تصویر خوبی از کودتا ارائه نمایند. روزنامه‌نگاران سرکش توسط مسیحیان متعصب دائماً مورد حمله قرار می‌گرفتند. روزنامه‌نگاران تلویزیون «تله سور» و تلویزیون روسی «ار. ت» مجبور شدند به «ال آلتو»، ارتفاعات لاپاز پناه ببرند که دارای مردمان تنگدست ولی طرفدار اوو مورالس است.

۶۰۰ پزشک کوبائی را که فقط به یاری تنگدست‌ترین اهالی بولیوی می‌شناختند بلافاصله از کشور اخراج نمودند.

مردم آن‌گونه که بتوانند مقاومت می‌کنند. ولی سرکوب مردم بومی وحشیانه است.

این می‌تواند گوشه‌ای از ارزش‌های دموکراتیک و اجتماعی را نشان دهد که صاحبان جدید کشور از خود بروز می‌دهند.

برگرفته از: لوگران سوار، ۲۰ نومبر ۲۰۱۹